

ת"פ 26153/10/12 - מדינת ישראל נגד דוד דויטשוייל

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

30 יוני 2015

ת"פ 10-26153 מדינת ישראל נ'
דויטשוייל
בפני כב' השופט לימור מרגולין-יחידי

המאשימה	מדינת ישראל
נגד	דוד דויטשוייל
הנאשמים	

ונוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד איציק אמיר

ב"כ הנאשם עו"ד מאסטרמן

-
הנאשם התייצב

[פרוטוקול הושמטה]

החלטה

קיימת אי התאמה בין חוה"ד מיום 28.6.2015 לבין הזמן שהוצע לי כתע והנתונים שנמסרים לי מהנאשם. הובחר לנאשם כי עליו להעביר באופן מיידי ולא יותר אחר מיום 7.7.2015 את האישור הרפואי הנדר, אחרת ייחשב כמו שוויתר על האפשרות לרצות את עונשו בעבודות שירות.

הסגור יודא מול הממונה על עבודות שירות באופן אקטיבי כי התקבלו המסמכים הדרושים.

הממונה על עבודות שירות מתבקש לעורר ח"ד על יסוד המסמן הרפואי שיומצא לו, ולהעבירו עד ליום 13.7.215

עמוד 1

© verdicts.co.il - כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין

נדחה לשימוש גזר דין ליום 13.7.2015 בשעה 08:30.

ניתנה והודעה היום י"ג تمוז תשע"ה, 30/06/2015 במעמד הנוכחים.

לימור מרגולין-יחידי, שופטת

[פרוטוקול הושמטה]

גזר דין

פתח דבר

הנאשם הורשע על סמן הודייתו במסגרת הסדר טיעון בעבודות כתב אישום מתוקן ביצוע עבירה של החזקת סכין למטרה שאינה כשרה, עבירה על סעיף 186(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

על פי עבודות כתב האישום המתוקן, בחודש אפריל 2012 הגיע הנאשם לתחנת רכבת בתל אביב, והחזיק בתיקו סcin. הנאשם עוכב על ידי מאבטח אשר מצא את הסcin בתיק ומנע ממנו להכנס, ובנסיבות אלה חטף את הסcin מהמאבטח והחל להימלט מהמקום בריצה.

במסגרת הסכמת הצדדים נשלח הנאשם לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

תסקיר שירות המבחן

מתסקיר שירות המבחן מיום 14.12.24 עליה כי הנאשם בן 46, נשוי ואב לילד. הנאשם עלה עם משפחתו מגיאורניה בשנת 2007. הנאשם מוכר למוסד לביטוח לאומי ומתקבל קצבת נכות משלा עובד מזהה כ- 6 שנים על רקע בעיות בריאותיות. כמו כן מטופל במתדו במסגרת המרכז לנפגעים בעיר חיפה. הנאשם תיאר כי כבר בגיל צעיר בגיאורניה התהבר לחברת שלית והחל לצורך סמיים מסווג חשיש, עד שבגיל 22 התמכר לסמיים קשים. לדבריו ניסה להיגמל באופן עצמאי ואף הצלח לעשות כן לאחר נישואיו, אולם כעבור שנה חזר להשתמש בסמיים. עם עלייתו ארץה פנה מיזומתו למרכז לנפגעים התמכרוות והחל טיפול במתדו, בו ממשיך עד היום. שירות המבחן התייחס לעברו הפלילי של הנאשם. ביחס לעבירה נושא האישום הנוכחי סiffer כי נשא עמו סcin לצורך חימור מזון כיוון שניינו התוצאות מתקשות עליו לאכול ולא למטרת פגיעה או הגנה. עוד אמר כי מדובר בסcin קטן וכי לא הבין את הסכנה הגלומה בהחזקתו, בין היתר לאור

העובדת שבארץ מוצאו נוהגים גברים לשאת עםם סcin. העובדה שהנאשם נשפט בעבר על מעשה דומה כך שמכר את האיסור על החזקת סcin בישראל, הובילה את שירות המבחן למסקנה כי הנאשם אינו מבין את חומרת מעשיו ונונן להם לגיטימציה. מדו"ח העובדת הסוציאלית המטפלת בנאש במסגרת המרפאה לטיפול ברגעי התמכריות "בית אלמוג", עליה כי הנאשם פנה למרפאה לראשונה בשנת 2008 אולם לא התמיד בטיפול. ביוני 2009 פנה למרפאה בשניתו ומטרתו במסגרתה עד היום. עוד פירטה העובדת הסוציאלית כי במקביל לטיפולו של הנאשם באמצעות תחולף הסם מתדון, הוא לוקח חלק בטיפול פרטני ומשתף בו פעולה באופן מלא, ובבדיקות השנתן שמוסר מעידות כי הוא נקי מסמים ומצו יציב. שירות המבחן התרשם כי סיכון להישנות ביצוע העבירות על ידי הנאשם גלום בעובדה שנשפט בעבר על עבירה דומה וכי מתיחס אל נשיאת הסcin כאחלה אינטגרלי מחייב. את סיכון השיקום בעניינו של הנאשם מצא שירות המבחן במעורבותו הנמנעה בפלילים, שמרתו על קשר טיפול משנת 2009, היותו נקי מסמים והעובדת שבדק מול גורמי אכיפת החוק מה גודל הסcin אותה יכול לשאת עמו כך שכעת הוא מבין איך לעלו לפעול. על רקע המקבץ לעיל התרשם שירות המבחן כי ההליכים המשפטיים הבהירו לנאש את הפסול במעשו כי שהסיכון הנש��ף ממנו להישנות מעשים דומים הוא נמור. שירות המבחן קבע כי לאור העובדה שהנאשם נמצא בטיפול אין מקום להעמידו בפיקוח שירות המבחן, והמליץ על ענישה בדרך של עבודות שירות שתהווו עבורו גבול ברור ותפחית את הסיכון להישנות העבירות.

חוות דעת מטעם הממונה על עבודות השירות

בחוות דעת קודמת נמצא כי אינם מתאים. לאחר מכן לבקשתו ניתנה לו הזדמנות נוספת אך הוא לא התיעצב לשני זമונים נוספים.

טיעוני הצדדים

ב"כ המאשימה הפנה לנסיבות ביצוע העבירה כפי שהן עולות מכתב האישום והציג צילום של הסcin שנשא הנאשם (ת/1). הוא ציין את הערך המוגן בו פגע הנאשם במעשי, במידת פגיעה ביןונית לשיטתו, וטען למתחם ענישה הנע בין מספר חודשי מאסר הניטנים לריצוי בע"ש לבין 8 חודשים מאסר. ב"כ המאשימה הפנה למסקירה השירות המבחן וללקיחת האחריות המוצומצת מצד הנאשם כפי שעולה ממנו, והביע תמייהה על קביעת שירות המבחן כי הסיכון להישנות ביצוע העבירות על ידו הוא ברמה נמוכה, לצד הקביעה לפיה לא מבין את חומרת מעשיו ומהנסה להעניק להם לגיטימציה. בהמשך הפנה לעברו הפלילי של הנאשם, בין היתר בעבירה זהה, ועתר להטיל עליו 6 חודשים מאסר מחורי סורג ובריח לצד מאסר על תנאי.

ב"כ הנאשם טען כי הסיכון הוכחקה למטרה כשרה لكن בתמימותו העביר הנאשם את תיקו במעמד השיקוף הביטחוני בוחנת הרכבת, וביקש ליחס משמעות להחזקהה בשעות הצהרים בשונה משעות לילה. עוד טען כי בתרבות ממנו מגיעת הנאשם נשיאת סcin היא עניין שבשגרה. הנאשם הגיע לבית המשפט את הכרעת הדין בעניינו של הנאשם בעבורת החזקה סcin אשר ניתנה ביום 11.9.12 (נ/1), וטען כי הנאשם אמן ביצע את העבירות נשוא תיק זה בעת שהיא תלוי ועומד נגדו הליך נוסף בין היתר בגין עבירה זהה, אך בטרם הודה ונגזר דיןו. הוא עמד על נסיבותיו האישיות של הנאשם המטפל במתדון ומתמיד בכך, הדגיש את נטילת האחריות, ההודיה המידית וחסכון הזמן השיפוטי. עוד טען כי הנאשם מובטלים שנים רבות וכי הוא נתמך על ידי המוסד לביטוח לאומי, ולאור מצבו ביקש להסתפק בעניינו בענישה הצופה פניו עתיד, בין היתר לאור האפשרות שלא ימצא כשר לעבודות שירות מסוימות בריאותיות.

האיסור על החזקת סכין מחוץ לחצרים נובע ממסוכנותו של הכליל, ומהקלות שבה ניתן לעשות בו שימוש, להסליםarieuses ולהביא לתוצאות אלימות. מדובר בעבירה התנהגותית שאינה תליה בתוצאות, ונوعה להגן על שלום הציבור ובתחומו, למגר את תם תרבות הסכין, ולמנוע מראש את הסיכונים הגלומים בהחזקת סכין בשל פוטנציאל המסוכנות שבו.

מדיניות הענישה לעבירה היא מוחשית ומרתיעה, ונועדה להיאבק בתופעה הרווחת של החזקת סכין.

אשר לחומרת המיעשים בנסיבותיהם, יש משמעות לנسبות החזקת הסכין, אופי הסכין, אופן החזקתו והקשר שבו החזק הסכין. בתיק שלפני, החזיק הנאשם סכין בעת שביקש להיכנס לתחנת רכבת הומה אדם בצהרי היום. לטענת הנאשם מטרת החזקה הייתה חיתוך מזון, להבנתו הסובייקטיבית מטרה לגיטימית, אלא שמשעי העבירה בוצעו בעת שהוא תלוי ועומד נגד הנאשם כתוב אישום בגין אותה עבירה ממש. אכן, הנאשם לאלקח אחריות על מעשיו באותו עיתוי, אך היה מודע לפוליליות הנטענת במעשייו. רכיב חמורה נוספת מזאתה בעובדה שה הנאשם ניסה להימלט מהמצבה אשר איתר את הסכין. לבית המשפט הוצאה תמורה של הסכין המלמדת על אופיה ופוטנציאל הפגיעה משימוש בסכין, אם כי לקחתי בחשבון את העובדה שבפועל לא נעשה כל שימוש בסכין. כמו כן, יש משמעות לכך שהסעיף החזקה בתיקו של הנאשם ולא על גופו, כך שמבחרית אופי החזקה אין מדובר בדרגה הגבוהה ביותר של החזקת סכין.

麥כלול הנתונים מביא למסקנה כי הפגיעה בערכיהם המוגנים של הגנה על הביטחון והסדר הציבורי היא בדרגה ביןונית.

מדיניות הענישה באהה לידי בדברי בית-המשפט מחוזי בעפ"ג 13-03-2008 סנאיה נ' מדינת ישראל, לפיהם הרף התיכון בעבירה זו עומד ככלל על עונש מאסר וرك במצבים ובנסיבות יוצאי דופן תחתית המתכם נמוכה יותר. כמו כן אני מפנה לרע"פ 322/15 גאנח נגד מדינת ישראל.

בשל החזקת הסכין בזמן שתלו ועומד הליך, והתנהגות הנאשם בחטיפת הסכין וניסו ההמלטות, מתחם הענישה נעמתקופת מאסר קצרה מעד הנition לרצוי בע"ש ועד מאסר בפועל למשך שמנה חודשים.

הענישה הקונקרטית

בתוך מתחם הענישה יש חשיבות לנسبות לקולא ולחומרה שלhalb:

ראשית, הנאשם הודה במיחס לו ובכך חסר זמן שיפוטי יקר. עם זאת, הן מתקסיר שירות המבחן והן מティיעוני הסוגור עליה כי הנאשם מתקשה להפנים את הפסול בעבירה. מבלי למעט מן האמור, נמסר כי הוא ביצע בדיקה מול גורמי אכיפת החוק בדבר אופייה של סכין המותרת להחזקת כך שਮבחן כiem את האיסור שבחוק.

שנית, לנאים עבר פלילי הכלול הרשעה מחודש ספטמבר 2012, המאוחרת למעשים שלפני, בין היתר בעבירות החזקת

שלישית, מאז ביצוע העבירה חלפו לעלה משלוש שנים.

רביעית, הנאשם היה בעבר מכוון לסמים, ניסה להיגמל ללא הצלחה עד שבמטרה לשקם את חייו התחל בسنة 2009 טיפול במסגרתו החל לצורך תחליף סם מסוג מתדון, המשיע לו לשמר על יציבות. כמו כן וכפי שעלה מتسקיר שירות המבחן מתמיד הנאשם בהשתתפות בטיפול פרטני, והסיכון הנש�� ממנה להישנות מעשים דומים בעתיד הוא בדרגה נמוכה. גם לאחר שקהלתי את הסטייגות המאשימה מהערכת הסיכון האמורה, אני סבורה כי יש משמעות למאמרי הגמילה של הנאשם בהם הוא מתמיד בדרך של שימוש בתחליף סם.

חמישית, לקחתי בחשבון את הנسبות האישיות, רפואי, משפחתיות וכלכליות כפי שבאו לידי ביטוי בתסקיר שירות המבחן ובטייעונים. מדובר למי שאינו עובד שנים ונתרן על ידי ביטוח לאומי עקב בעיות בריאות.

סוף דבר, לאור מכלול השיקולים, ובהתחשב בעובדה שה הנאשם לא מיצה את מהלכיו בפני המmono על עבודות שירות, ובקיש לקבל היום גזר דין, תוך שהוא מותר על האפשרות לרצות את עונשו בדרך של עבודות שירות, ולאחר שלא קיימות נسبות מצדיקות סטיה ממתחם הענישה, ובהתחשב ביתר הנسبות שצינו, אני סבורה כי העונש ההולם הוא תקופת מעצר קצרה מאוד, בהתחשב בנסיבות שצינו. אשר על כן אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מאסר בפועל לתקופה של 40 ימים. לצורך התארגנות, אני מורה כי הנאשם יתייצב ביום 26.7.2015 ساعה 00:08 בבית המעצר ניצן או על-פי החלטת שב"ס, כשברשותו תעוזת זהות או דרכן.

על הנאשם לחתום את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיון מוקדם, עם ענף אבחון ומיפוי של שב"ס, בטלפונים: 08-9787377, 08-9787336.

2. מאסר על תנאי במשך 6 חודשים, לתקופה של 3 שנים והתנאי שה הנאשם לא יעבור את העבירה בה הורשע.

3. קנס סמלי בסך 250 ₪, או يوم מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 1.8.15.

4. הנאשם יחתום על התchieבות בסך 4,000 ₪, להימנע במשך שנתיים מהיות מביצוע העבירה בה הורשע. לא יחתום הנאשם, יאסר לתקופה של 8 ימים.

5. ניתן צו כלילי לモציגים, לשיקול דעת קצין משטרת. הסיכון תושמד.

זכות ערעור לביהם"ש המוחזק בתוך 45 יום מהיום.

המציאות תשלח עותק הפרוטוקול לממונה על עבודות השירות לשירות המבחן.

ניתנה והודעה היום י"ג تمוז תשע"ה, 30/06/2015 במעמד הנוכחים.

לימור מרגולין-יחידי , שופטת